

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 18 февруари 2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми януари две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ДЪРМОНСКИ

ЧЛЕНОВЕ: РУМЕН ПЕТРОВ

СПАС ИВАНЧЕВ

при участието на секретаря Мира Недева
и на прокурора АТАНАС ГЕБРЕВ,
след като изслуша докладваното от съдия РУМЕН ПЕТРОВ
наказателно дело № 952 по описа за 2019 г. и за да се произнесе взе предвид:

Касационното производство е по реда на чл.346, т.1 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на защитниците на подсъдимите Д.Х. и П. Г. съответно адв.И. В., адв.М. Я. и адв.Г.В., против въззивно решение № 82/19.06.2019 г., постановено по внохд № 110/2019 г. по описа на Апелативен съд - Варна.

Във всяка от жалбите са релевирани касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Посочено е, че допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила са довели до неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в осъждането на подсъдимите по повдигнатите им обвинения. Твърди се, че допуснатите от първоинстанционния съд процесуални нарушения, свързани най-вече с оценката на доказателствения материал, с превратното тълкуване и липсата на отговор на направените възражения са задълбочени във въззивното решение и водят до липсата на мотиви. Претендира се да се отмени обжалваното решение и делото да се върне за ново разглеждане на прокуратурата или от друг състав на първоинстанционния или на въззивния съд.

В съдебно заседание подсъдимите Д. Х. и П. Г., защитниците адв.И. В. и адв. Г. В., от когото е постъпило допълнение към жалбата, редовно призовани, не се явяват. Защитниците адв. Б. Ж. и адв.М. Я. поддържат жалбите по наведените в тях съображения.

Представителят на Върховна касационна прокуратура пледира въззивното решение като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и в пределите на своята компетентност съобразно чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

С присъда № 13/21.09.2018 г. по нохд № 35/2015 г. на Окръжен съд - Добрич подсъдимите Д. М..Х. и П. Л. Г. са признати за виновни в това, че в

гр.Добрич, при условията на продължавано престъпление, в съучастие по между си – Д. Х., като извършител, в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - Областен управител на Област - Добрич и П. Г.в, като помагач, в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - Директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост”:

I.

- на 22.12.2006 г. Х. е нарушил служебните си задължения, предвидени в чл.71, ал.1, т.1 от Правилника за приложение на закона за държавната собственост /ППЗДС/ вр. с чл. 46, ал.2 от Закона за държавната собственост /ЗДС/, като е подписал договор за продажба на апартамент, без да са налице условията на чл.46, ал.2 от ЗДС вр. с чл.70, ал.1 от ППЗДС, с цел да набави облага на П. Г., изразяваща се в закупуване на имота от Г. на цена от 21 000 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата в размер на 14 900 лв.,

и двамата в съучастие:

- на 03.07.2008 г. са нарушили служебните си задължения, предвидени в чл.85, ал.2 от ППЗДС вр. с чл. 44, ал.2 от ЗДС, като Х. е подписал договор за продажба на имот, като процедурата е съгласувана от Г., без да са налице условията на чл.44, ал.2 от ЗДС и чл.85, ал.2 от ППЗДС, с цел да набавят облага за „В.” ЕООД, представлявано от В. Н., изразяваща се в закупуване на имота от дружеството на цена от 15 850,80 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата в размер на 104 949,20 лв.,

- на 10.02.2008 г. са нарушили служебните си задължения, предвидени в чл.84, ал.2 и ал.3, т.3 от ППЗДС и чл. 44, ал.2 от ЗДС, като Х. е подписал договор за продажба на имот, с който е продал на Г. К., И. И. и П.Ш. имот с площ от 1 263 кв.м. в землището на гр.Шабла, без в имота да е налице законно построена сграда, собственост на купувачите, като процедурата е съгласувана с Г., с цел да набавят имотна облага за купувачите, изразяваща се в разликата между действителната пазарна цена – 34 300 лв. и платената от тях в размер на 4 146,72 лв.

като общата стойност на настъпилите значителни вреди за държавата възлиза общо в размер на 150 002,48 лв., от които 135 102, 48 лв. причинени в съучастие и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което и на основание чл.283а, т.1 вр. с чл.282, ал.2 вр. с ал.1 с чл.26, ал.1 вр. с чл.20, ал.2 и ал.4 от НК и при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК подсъдимите Х. и Г. са осъдени на по 2 години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от по 4 години и глоба в размер на по 2 000 лв.

II. подсъдимият Д. М. Х. е извършил действия от компетентността на Специализирана болница по рехабилитация /СБР/ „Тузлата” в лицето на министъра на здравеопазването – чл.2, ал.4 от ЗДС и чл.104 от Закона за лечебните заведения и П. Л.Г., който е съгласувал процедурата по изготвянето на съответните договори, с което е улеснил Х. да превиши властта и правата си, предвидени в чл.84, ал.3, т.3 и чл.104, ал.1 от ППЗДС вр. съответно с чл.44, ал.2 и чл.68 от ЗДС като:

- на 04.07.2007 г. Х.е подписал договор за продажба на имот, описан в Акт за държавна собственост № 4149/20.06.2007 г., без да е налице представено удостоверение от Общинска администрация гр.Балчик, че сградата е законно построена, с цел да набавят облага за П. П., изразяваща се в купуването на имота от последния на цена от 3 285,36 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за СБР „Т.” ЕООД в размер на 44 914,64 лв.

- 11.12.2007 г. Х. е подписал 5 договора за продажба на 5 имота, описани съответно в Акт за държавна собственост № 4116/15.11.2007 г., № 4317/15.11.2007 г., № 4326/22.11.2007 г., № 4318/15.11.2007 г. и № 4318/15.11.2007 г., без да е налице представено удостоверение от Общинска администрация гр.Балчик, че съответната сграда е законно построена, с цел да набавят облага за „М.” АД - Варна, представлявано от Г. Г., изразяваща се в закупуването на имотите от дружеството на цена от 9 352,44 лв., 4 184,64 лв., 4 204,92 лв., 4 517,76 лв. и 4 111,44 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за СБР „Т.” ЕООД в размер на - 232 047,56 лв., 95 615,36 лв., 96 095,08 лв., 103 182,24 лв. 93 888,56 лв.,

като общата стойност на настъпилите значителни вредни последици за СБР „Т.” ЕООД възлиза в размер на 665 743,44 лв., случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което и на основание чл.283а, т.1 вр. с чл.282, ал.3 вр. с ал.2 вр. с ал.1 вр. с чл.26, ал.1 вр. с чл.20, ал.2 и ал.4 от НК и при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК подсъдимите Х. и Г. са осъдени на по 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от по 5 години и глоба в размер на по 2 500 лв.

На основание чл.23, ал.1 и ал.3 от НК на всеки един от двамата подсъдими е определено едно общо най-тежко наказание от по 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от по 5 години, към което е присъединено изцяло и наказанието глоба в размер на по 2 500 лв.

На основание чл.189, ал.3 от НПК в тежест на подсъдимите са възложени направените по делото разnosки, като съдът се е разпоредил и с приложените по делото веществени доказателства.

С присъдата е признат за виновен и подсъдимият К.В. К., който в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – Началник отдел „Създаване и поддържане на кадастъра” в Служба кадастър – гр.Добрич и като Началник служба по кадастъра е нарушил служебните си задължения, предвидени в чл.54, ал.1 от ЗКИР, като е подписал скица № 13074/11.12.2006 г., без да са налице условията на чл.58, ал.3, т.8 от Наредба № 3/28.04.2005 г. с цел да набави облага за „В.” ЕООД, изразяваща се в издаването на АДС № 4098/03.05.2007 г. и в последствие закупуване на имота от последния, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в размер на 104 949 лв. и не е издал заповед за изменения в кадастралната карта, като е подписал скица № 15713/03.10.2007 г., без да е представен документ за собственост с цел да набави облага за Г. К., И.И. и П. Ш., изразяваща се в закупуване на имота от последните на цена от 4 176,72 лв. и от това са настъпили значителни вредни последици за държавата в размер на 30 153, 28 лв., като общата

стойност на настъпилите значителни вреди за държавата възлиза в размер на 135 102, 28 лв., поради което и на основание чл.282, ал.2 вр. с ал.1 вр. с чл.26 от НК и при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК е осъден на 9 месеца лишаване от свобода, което изпълнение е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 години.

По жалби от защитниците на подсъдимите е образувано внохд № 110/2019 г. по описа на Апелативен съд - Варна. С постановеното по делото решение, на основание чл.334, ал.1, т.4 вр. с чл.24, ал.1, т.3 от НПК, присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият К. К. е признат за виновен за извършено престъпление чл.282, ал.2 от НК и наказателното производство спрямо него е прекратено поради настъпила на 02.03.2019 г. смърт на дееца, а в останалата част – първоинстанционният съдебен акт е потвърден.

Касационните жалби са подадени в предвидения в чл.350, ал.2 от НПК срок, от процесуално легитимирани страни по отношение на съдебен акт, подлежащ на проверка по реда на Глава двадесет и трета от НПК, поради което са допустими, но разгледани по същество са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Основните възражения, релевирани в жалбите, касаят преди всичко твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения, които са подкрепени със сходни доводи, което позволява те да бъдат обсъдени едновременно. Следва да се посочи, че направените оплаквания буквално възпроизвеждат съдържанието на въззивните жалби и заявеното страна на защитниците в пледоариите им пред инстанциите по същество, което изрично е и отбелязано в документите, предизвикали пренасянето на делото в настоящата инстанция, като е добавено изразеното несъгласие на защитата със съображенията на апелативния съд. Същевременно изложените в мотивите на решението доводи налагат извода, че апелативният съд е обсъдил не само направените възражения, но и всички събрани по делото доказателства и е дал дължимия според процесуалния закон отговор, който се споделя изцяло от настоящия състав на ВКС.

Не може да бъде споделено изразеното от защита несъгласие с възприетото отсъствие на съответствие на обвинителния акт с изискванията на чл.246, ал.2 от НПК. Коректният прочит на заключителния акт на представителя на държавното обвинение налага извода, че прокурорът е отразил всички обстоятелства, отнасящи се до инкриминираната дейност на Х. и Г., като изрично са конкретизирани и препращащите законови разпоредби, които според него са били нарушени, предвид бланкетния характер на разпоредбата на чл.283а вр. с чл.282 от НК. Според касационния състав така описаните факти и изпълнените с необходимото съдържание бланкетни норми са гарантирали в достатъчна степен правото на подсъдимите да разберат в какво точно са обвинени, с оглед на което не съществуват пречки от процесуално естество за ангажиране на наказателната им отговорност по вменените им във вина престъпления.

Според касационния състав при разглеждане на делото от въззивната инстанция не са допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в немотивиран отказ за събиране на допълнителни доказателства във връзка с искането на защитата за назначаване на нова съдебно графологическа експертиза относно

автентичността на подписа в графа „утвърдил” на Акт за държавна собственост № 608/1991 г. на кмета на Община Балчик – св.И. Б.. В производството по реда на чл.327 от НПК въззивният съд е разгледал и след като е изложил подробни съображения е отказал да уважи отхвърлената от първоинстанционния съд претенцията на адв.В. за назначаване на нова или допълнителна експертиза. Извън вниманието на състава на апелативния съд не е останало обстоятелството, че в хода на първоинстанционното съдебно следствие, след разпита на св.Б., предвид напредналата му възраст и липсата на спомен за упражняваните от него задължения като кмет към 1991 г. и по настояване на защитата е назначена тройна съдебно графологическа експертиза. Изготвеното и прието по делото в с.з. 22.06.2016 г. заключение, както и пространните разяснения на тримата експерти са достатъчно ясни, категорични и обосновани, поради което не възникват каквито и да било съмнения относно обосноваването и правилността на становището им, че подписът върху горепосочения акт за държавна собственост е положен именно от кмета – св.И. Б.. Същевременно следва да се има предвид, че процесните имоти с Решение № 1927/10.05.2000 г. и № 375/12.02.2001 г. по т.д. № 646/2000 г. на ОС - Добрич са включени в капитала на „С. б. . р. – Т.” ЕООД - гр.Балчик. В този смисъл наведените от страна на защита възражения за нищожност на направения от Министъра на здравеопазването апорт на инкриминираните недвижими имоти не са предмет и не могат да бъдат обсъждани в настоящото наказателно производство.

Касационният състав не споделя и възражението в жалбата на адв.Я., че погрешно е оценена пазарната стойност на поземления имот в гр.Добрич с площ от 629 кв.м., вместо от 567 кв.м., което довело до неправилно изчисляване на настъпилите имуществени вреди от деянието, визирано в пункт 2 на престъплението по чл.283а, т.1 вр. с чл.282, ал.2 от НК. По делото подробно са изяснени последователно осъществените промени в статута на двата съседни поземлени имота - държавния с № 72624.614.1741, с административен адрес ул.„Батак” № 19 и частния с № 72624.614.1740, с административен адрес ул.„Батак” № 17, както преди тяхното „обединяване” до инкриминираната дата - 03.07.2007 г., така и след нея. В съставения от подсъдимия Х. акт за държавна собственост № 4098/03.05.2007 г. изрично е отбелязано, че имотът е с площ от 629 кв.м. С процесната заповед № РД-11-04-21/04.06.2007 г. и договор № 355/03.07.2007 г. държавата в лицето на Областния управител е прехвърлила на „В.” ООД собствеността на 629 кв.м., които са и оценени в заключението на вещото лице Н. Л. по назначената икономическа експертиза. Действително след 11.12.2006 г. при осъщественото незаконосъобразно изменение на кадастралната карта от страна на починалия К. В. държавният имот, който до този момент е бил с площ от 567 кв.м. е станал 629 кв. м., тъй като 62 кв.м. са придадени от имота на „В.” ООД, които преди това са придобити от него по регулация. С оглед изложеното правилно е установено, че към инкриминираната дата държавата е била собственик на имот с площ от 629 кв. м., като възникналите следствие на многократното придаване на част от единия към другия съседен поземлен имот облигационни отношения са уредени впоследствие с влезлите в сила решения по образуваните граждански дела. Ето защо настъпилата от инкриминираната сделка вреда е правилно е изчислена

чрез посочването на дадената от вещото лице пазарна оценка на имота, като такъв с площ от 629 кв.м.

Касационният състав не споделя и оплакванията, че във въззивното решение не е посочено в какво се изразяват допуснатите нарушения на служебните задължения от страна на подсъдимия Х.. Във всеки един от пунктовете на обвинението, възпроизведени в обжалвания съдебен акт, са посочени конкретните разпоредби на ЗДС и ППЗДС и начина, по който областният управител, чрез избягване на задължителните правила, създадени да охранят интересите на държавата, повторно е одържавявал имоти, като е съставял съответен акт за държавна собственост, а след това - в рамките на по-малко от месец е продавал апетитните недвижимости на избрани лица, които не са правоимащи, без търг, по данъчна оценка с увеличение от 20%, като същевременно по отношение на трети лица по идентични случаи убедително е отказвал /сем.Д./. В пределите на своята компетентност като длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение първоначално той е облагодетелствал Г., като му е продал заменения непосредствено преди това апартамент без търг, без преди това директорът на дирекция в областната администрация да е бил наемател; а в последствие с активната му подкрепа, без да е налице законно построена сграда в процесния парцел, чрез незаконосъобразно издадена скица е променено съдържанието на кадастралната карта, изразяващо се в присъединяване на сградата към държавния имот, на „В.” ООД е продаден поземлен имот като на собственик на законно построена в него сграда; по сходен начин – без да са приложени документи за законно построена сграда, при отсъствието на разрешение за строеж или за поставяне на преместваем обект – бунгало, след като същият е нанесен в кадастралната карта от подсъдимия К., с което му е придаден статут на – туристическа сграда от 33 кв.м. и е продаден от Х. на съпругата на К., на кума на Г. и зетя на нотариуса /съставил констативните нотариални актове/ парцел от 1 263 кв.м. с лице от 75 м. на първа линия, на морския бряг в гр.Шабла, влизащ в държавния горски фонд, стопанисван и управляван от Държавно ловно стопанство – Балчик. По този начин Х. е извършил дейност, която не е съобразена с установените в посочените разпоредби от ЗДС и ППЗДС изисквания при разпореждане с държавна собственост, при което е активно подпомаган и улеснен от подсъдимия Г., който е съгласувал процедурите по изготвяне на отделните договори. На следващо място, Х. подпомаган от Г. е превишил властта и правата си, като се е разпоредил с обособените 6 имота на „....” ЕООД, извършвайки действия от компетентността на министъра на здравеопазването, без значение каква е пазарната им цена. За да могат да бъдат продадени, преди това имотите също повторно са одържавени, без да се провери кой е действителният им собственик. Прогласената впоследствие от съда на нищожност на част от сключените договори от гражданско правна страна, съвсем не означава, че от деянията не са настъпили значителни вредни последици, а само – че част от тези с имуществен характер са възстановени по смисъла на наказателното право. Макар принципно нищожният договор да не поражда целените с него правни последици е необходимо най-малкото предприемането на действия по обявяването му за такъв, още повече че вредните последици имат както имуществен, така и неимуществен характер,

изразяващ се в сериозното увреждане нормалното функциониране на дейността на държавните органи - на областния управител и на служителите в областната администрация, и техния авторитет в обществото, който в случая непоправимо е засегнат.

С оглед изложеното касационният състав счита, че инстанциите по същество в изпълнение на задължението си за разкриване на обективната истина са установили всички правнорелевантни факти, обективно и всестранно са анализирали доказателствените източници, като са ги обсъдили по поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване на принципните, залегнали в чл. 13, чл.14, чл.18 и 107, ал.5 от НПК. В този смисъл липсват основания да се приеме, че доказателствата по делото са оценени едностранчиво или превратно, че фактическите обстоятелства са приети на базата на негодни доказателствени средства или на непълна доказателствена основа, тъй като всички действия по събирането, проверката и оценката на доказателствата, обосновавали вътрешното убеждение на въззивния съдебен състав, са в съответствие с действащия процесуален за това ред. Изложените съображения мотивират настоящия състав да приеме, че оплакванията в жалбите, свързани с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т.3 от НПК са неоснователни.

В жалбите не са ангажирани конкретни доводи за неправилно приложение на закона или че не е приложен закона, който е трябвало, а като касационно основание изобщо не се претендира наличието на явна несправедливост на наказанието.

С оглед изложеното отправените в жалбите искания за отмяна на решението не може да бъдат уважени, а въззивният съдебен акт като правилен и законосъобразен следва да бъде оставена в сила, поради което и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила въззивно решение № 82/19.06.2019 г., постановено по внохд № 110/2019 г. по описа на Апелативен съд - Варна.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: